

Şerbet Keldibekova

(1949)

Şerbet Keldibekova, 1949 yılı Koçkor ilçesinin Kara-Suu köyünde doğdu. Liseyi bitirdikten sonra, Kırgız Devlet Kız-Gelinler Pedagoji Enstitüsünden

1973 yılı mezun oldu. İlk şiir kitabı "Çıragdan" adı ile 1976 yılı "Mektep" matbaasında basıldı. Üç şiir kitabının yazarıdır.

Şiirler

IR

Sen, carıgım, appak eleñ, taza eleñ,
Sen carıgım, naz eleñ da, caz eleñ.
Köktöm kütön köçkü-karлуу köñülüm
Kezinde ünsüz kelbetiñe mas elem.

Sen, carıgım, kördün anan serpilip,
Keldiñ anan kerbez bolup çertilip.
Tarttiñ anan takıyaluu kezimdi
Takır çooçun tagdırlardıñ örtünö.

O, can kurbum, koşto emi, ırdayı,
Bir cogolgon, bir tabılğan cıldardı.
O, can kurbum, töğül emi, tolkuyulu,
Bir uçurdu bar kıldıñ da, cok kıldıñ.

Kayık - menmin, sen deñiz bol, inagım,
Men ugayın, sen şookum sal. İlayım
Tolku, taş, kötörül da, sapırıl! -
Al kerbeziñ dalay ömür suradı.

Sen, carıgım, çaş eleñ da, taza eleñ,
Kölökölüü, ayooluu bir naz eleñ.
Köçkü-karлуу köktömdün şol köñlü
Kezinde ünsüz kelbetiñe mas elem.

***

Cerbi desem, deñiz öñdöü uşul cak,
Ceteleşti tolkundardıñ dabışı.
Tolgondu da, dal töbömdön top cıldız
Tokson tüstüü çırak bolup canıştı.

Kökpü desem, köl öñdöndü uşul cak,
Ulap turdum urgan şamal bağıtın.
Çırak bolup cangan boydon zor asman
Toguz kırduu tolkundarga barıştı.

Çarçagansıp, şamal tındı bir azga,
Köl betinde tüpsüz köktün elesi.
...Bizdin ömür özök bolgon bu tirlik
Tübölökkö bir köz irmem emespi.

Bul tınımda sozulgan ün dirildep,
Suu meltireyt, uçu-kıyrı bilinbeyt,
Köl üstünö süröt bolgon kök gana,
Tolkup turdu tokson tüstö ünüñdöp.

ŞARKI

*Sen aydınlığım, bembeyaz idin, temiz idin,
Sen aydınlığım, hem naz idin, hem bahar idin.
Baharı bekleyen heyelan hışımlı gönlüm
Zamanında sessiz heybetine mest idim.*

*Sen, aydınlığım, sonra silkinip gördün,
Sonra da kendini beğenmiş hale girdin.
Çektin sonra genç kızlık dönemimi
Oldukça korkunç kaderlerin üstüne.*

*Ah, can dostum, eşlik et şimdi, şarkı söyleyelim,
Bir yok olan, bir bulunan yılları.
Ah, can dostum, dökül şimdi, çoşalım,
Bir zamanlar var ettin, sonra yok ettin.*

*Kayık, benim, sen deniz ol, birtanem,
Ben dinleyeyim, sen ses çıkar: Yavaşça
Dalgalan, taş, yüksel, savrul!
O kendini beğenmişin daha çok ömür arzuladı.*

*Sen, aydınlığım, genç idin, hem de temiz idin,
Gölgeli, merhametli bir nazlı idin.
Heyelan hışımlı baharın bu gönlü
Zamanında sessiz heymetine mest idim.*

***

*Kara desem, denize benziyor şu taraf,
Eşlik etti dalgaların fisiltısı.
Belirginleşti de tam tepemdeki bir grup yıldız
Doksan renkli mum olarak yandılar.*

*Gökyüzü desem, göle benzedi şu taraf,
Devam ettirdim esen rüzgârın yönünü.
Mum misali yanarken büyük gökyüzü
Dokuz köşeli dalgalara ulaştı.*

*Yorulmuş gibi, rüzgâr kesildi bir az sonra,
Gölün üzerinde sonsuz gökyüzünün hayâli.
...Ömrümüzün mayası olan bu hayat,
Ebediyete bir göz açıp kapatmak değil mi.*

*Bu sessizlikte uzayan ses titreyip
Su uzar gider, ucu sonu bilinmez,
Sadece göl üstünde resim olan gökyüzü,
Coştu durdu dokson tür ses çıkarıp.*

Kılı sinduu bek çıñalgan komuzdun,
Ünü sinduu cordo turgan on kızdın,
Tooluu cergem toktodu da tuşuma,
Tolgop cattı toguz türlü dobuşun.

***

... Caştık otu carkıratıp karetkti,
Kaça colu calın tolgon, naz tolgon,
Keñ düynögö kalkıp çıgıp kayıkça,
Köp küülörü sıyıp calgız başıma,
Közdörümö kubanç tolgon, caş tolgon.
Cürüptürmün cürögüñdö dağı ele,
Ülbürögön dili çooçun caz boydon.

Biz boylogon bulaktardı özgörtüp,
Kaça colu bubak toñgon, muz toñgon,
Acayıptuu appak neçen tañ atıp,
Köp mezgildin uzaganı - çıñ kurbum,
Körktü süygön közdörümdü oy basıp,
Gül cagıngan caz köñülüm küz bolgon.

Köp tumandar köñül örün aralap,
Köp elester kalat eken tüş boydon.
Küyüt bolup ötüp kütökön düynöñdön,
Külgün bolup kıyalıñda cüröm men
Kırçın boydon, kılaktagan kız boydon.

Calgız iret biz caralgan calganda
Tagdır uşul - biz tübölük başka can!
Süyünörmün kün bütüküçö eskerip -
Cürögüñö... elesimdi saktagan.

DÜYNÖ

San şookumga tolup turdu. Delbirep
Kaktım bir kez ır-şaarının eşigin,
Abaysız da, kaparsız da, sezbesten
Bu düynönün tañı ce keçibi

San şookumga tolup turdu. Bir gana
Kızılına tüştü közüm, tüpkürün
Añdabastan şooduragan al tüşkö
Bütkül neetim, dilim menen cütükündüm.

San şookumdar tolkup attı. Eç nerse
Körünböy da, ugulbay da, dobuş bir
Ketti eerçitip alıs, alıs. A sırta
Bulak özön, özön dayra boluştu.

Küöldöp cattı tirüü düynö! Çak tüşü
Kelgen öñdöö ömürdün da bu kündö.
Alıs-cakın, ak-karası ayrılıp
Turdu astımda tuş tarabıñ körgün dep.

...İşengemin küü tıñşayt dep düynönün
Tüpsüz sırğa tolup turgan kezi bir
Kaparsız da, abaysız da kaçandır
Kakkan kezde ır-şaarının eşigin.

Kılı gibi, sağlam gerilmiş kopuzun,
Sesi gibi, koroda yer alan on kızın,
Dağlık memleketim geçti de karşıma,
Duyurdu durdu dokuz türlü sesini.

***

... Gençlik ateşi alevlendirip gözbebeğini,
Kaç defa yalın doldu, işve doldu,
Geniş dünyaya açılıp kayık gibi,
Birçok ezgileri sığdırıp tek başıma,
Gözlerime kıvanç doldu, yaş doldu.
Yaşıyormuşum yüreğinde daha hâlâ,
Narin, gönü çitkırıldın bahar olarak.

Bizim dolaştığımız pınarları değiştirip,
Kaç defa kırağı tuttu, buz tuttu,
İhtişamı ile nice bembeyaz atn atıp,
Mevsimlerin geçmi olduğu; gerçek dostum,
Görkemi seven gözlerimi düşünce kaplayıp,
Çiçeğe hayran bahar gönümde güz oldu.

Kalın sis gönül geçidini geçip,
Bir çok hayâl kalır imiş düş olarak.
Pişmanlık olarak geçip giden dünyandan,
Gülgün olup hayâlinde yaşarım ben
Gencecik, tazecik kız olarak.

Bir kereliğine yaratıldığımız bu yalanda
Kader budur; biz ebediyen başka ruhuz!
Sevinirim gün bitince hatırlayıp;
Yüreğine... hayâlimi saklayan.

DÜNYA

Gürültüyle çınladı durdu. Heyecanla
Çaldım bir kez şiir şehrinin kapısını,
Hem umursamaz, hem habersiz, sezmeyen
Bu dünyanın tanı mı, yoksa gecesi mi.

Gürültüyle çınladı durdu. Sadece bir
Kızılına düştü gözüüm, detayını
Anlamadan mağrur duran o belirtiye
Tüm iyi niyetim, yüreğim ile atıldım.

Gürültüler yayıldı durdu. Hiçbir şey
Hem görünmeden, hem duyulmadan, ses bir
Gitti yeteleyip uzağa, uzağa. Ama dışarıda
Çay bir nehir, nehir bir deniz oluverdi.

Homurdandı yaşayan dünya! Tam öğle vakti
Gelmiş gibi hayatın da bu gün.
Uzağı yakını, akı karası ayrılıp
Dikildi karşımda karşı tarafını gör diye.

... İnanmıştım ezgiyi dinler diye dünyanın
Sonsuz sırlarla dolu olan zamanı aynı
Hem habersiz, hem de umursamaz ne zamandır
Çaldığım vakit şiir şehrinin kapısını.